

رویایی که پس از هفت سال به حقیقت بوسه زد

کردند و حالا ارزش باشگاه‌ها هم به طرز قابل توجهی بالا رفته، به طوری که برای خرید «نشویل» - دیگر تیم جدید این فصل MLS - مبلغی در حدود ۱۵۰ میلیون دلار پرداخت شده است.

بکهام در سال ۲۰۱۳ و چند ماه پس از بازنشستگی از تصمیمش برای ایجاد باشگاهی در میامی گفت: «من تصور می‌کنم ظرف دو سال روی پای خود خواهیم ایستاد و در ورزشگاه خودمان بازی خواهیم کرد.»

اما این بار پیش بینی دیوید درست از آب درنیامد. بکهام در این پروسه فهمید که استفاده از نامش به تنهایی منجر به امضای قراردادهای نهایی نخواهد شد. او در این خصوص با خنده گفت: «من مسلماً اهل میامی نیستم! حتی اهل این کشور نیز نیستم. اینکه من یک زمین را خریداری کنم و سپس امیدوار باشم سیاستمداران تنها با اکتفا به نام من با پروژه‌هایمان موافقت می‌کنند اشتباه است. البته در ابتدا ذهنیت دیگری داشتم اما در ادامه فهمیدم که طرز فکرم اشتباه بوده و حالا می‌دانم در خصوص هر مسأله باید چگونه رفتار کنم.»

به همین دلیل بود که وقتی پیشنهاد شراکت با «خورخه» و «خوزه» به او ارائه شد، درنگ نکرد و آن را پذیرفت: «این شراکتی رویایی برای ما بود. احترامی که خانواده آنها در میامی داشتند همه چیز را راحت کرد. این لحظه برای ما نقطه عطف بود.»

در داخل هتل مانداریان اورینتال در مرکز منهتن، «دیوید بکهام» چند روز تا تحقق رویای هفت‌ساله‌اش فاصله داشت؛ باشگاه فوتبال «اینترناسیونال میامی» که به «اینتر میامی» شهرت یافته، سرانجام در یک قدمی حضور در لیگ حرفه‌ای آمریکا (MLS) بود و اسطوره فراموش نشدنی فوتبال انگلیس در کنار شریک تجاری‌اش «خورخه ماس» سر از پا نمی‌شناخت. آدرنالین موجود در بدنش قبل از اینکه لیگ به صورت حرفه‌ای آغاز شود، ترشح کرده و وجودش را به تسخیر خود در آورده بود. بکهام به شریکش آهسته می‌گوید: «هیجان زده‌ام، واقعاً هیجان زده هستم. چیزی به اولین بازی مان نمانده. بیشتر از این نمی‌توانم مفتخر و غرق در شادی باشم.»

هیچ‌کس بهتر از دیوید نمی‌داند که در این راه طولانی با چه موانع سخت و عجیبی مواجه شده، مشکلاتی که برخی

است. بکهام زمانی که در سال ۲۰۰۷ برای انتقال به «MLS» با باشگاه «لس آنجلس گلکسی» قرارداد بست، بندی با این مضمون در قراردادش قرار داد که در پایان دوران بازی‌اش می‌تواند یک باشگاه با مبلغ ۲۵ میلیون دلار با کمک گلکسی بخرد.

در آن دوران پرداخت چنین مبلغی برای خرید باشگاه‌های حاضر در لیگ حرفه‌ای آمریکا بسیار معقول بود؛ همان سال برای تورنتو ۱۰ میلیون دلار و برای فیلادلفیا در سال ۲۰۱۰، فقط ۳۰ میلیون دلار پرداخت شد. بکهام در این خصوص می‌گوید: «وقتی به آمریکا آمدم از من برای انتقال به چنین لیگی انتقاد شد اما نکته‌ای درباره این لیگ توجه من را جلب کرد. در ابتدا می‌خواستم به عنوان بازیکن موفق شوم اما تعهد دادم تا به رشد این ورزش در این کشور کمک کنم. می‌دانستم این امر میسر خواهد شد.»

حق با دیوید بود؛ میزان تماشاگران، رده بندی لیگ و اسپانسرها بر اساس پیش بینی‌های ستاره انگلیسی پیشرفت

بیشترین بازی با پیراهن تیم انگلیس لقب گرفت. او را متخصص ضربات ایستگاهی می‌دانستند و باید به صراحت بگوییم توجهی که به او خارج از میدان می‌شد، بعضاً فداکاری‌هایش در میدان مسابقه را مخفی می‌کرد! او یکی از دلایل و فاکتورهای کلیدی در روند پیشرفت هم‌تیمی‌هایش بود؛ او توپ را به نقطه‌ای می‌فرستاد که آنها می‌خواستند و هم‌تیمی‌هایش را در موقعیت‌هایی قرار می‌داد که به موفقیت بوسه بزنند. او موفقیت‌های هم‌تیمی‌هایش را موفقیت خود می‌دانست و همواره در تلاش بود تا مهارت‌هایش را تقویت کند و دروازه‌های بهشت و خوشبختی را به روی هم‌تیمی‌هایش بگشاید. تصور افرادی که معتقدند به دیوید بیش از لیاقتش توجه شده تنها به این دلیل است که آنها نه فوتبال را می‌شناسند و نه حتی دنیای این ورزش را درک کرده‌اند. حالا دیوید دست به اقدامی بزرگتر زده و برای نخستین بار در لیگ حرفه‌ای آمریکا با تیم خود پا به میدان گذاشته

مترجم: نوید صراف

Navid Saraf

در سال‌های اخیر افرادی اعتقاد داشتند که دنیای فوتبال به «دیوید بکهام» بیش از اندازه و فراتر از لیاقتش توجه کرده است. برخی می‌گفتند که او اصلاً سرعت بالایی نداشته، برخی معتقد بودند دیوید جز ارسال پاس کار دیگری بلد نبوده، گروهی حتی از این می‌گفتند که بکهام توانایی دریل مدافعين حریف را نداشته و برخلاف ادعاها پای چپش بسیار معمولی بوده. به طور خلاصه بسیاری بر این باور بودند که بکهام بیشتر از یک فوتبالیست، همواره یک سلبریتی بوده.

بگذارید حقیقت را بی‌آلایش و بی‌پرده بگوییم؛ بله او یک سلبریتی است، او چهره‌ای مشهور و صاحب‌نام است، کسی است که نمی‌توانید چشم از زیبایی‌هایش بردارید. زیبایی‌هایی که البته نه فقط در ظاهرش، بلکه در تک‌تک قدم‌هایش در مستطیل سبز نیز مشهود بوده. بله؛ دیوید رهبر جریان برندینگ شخصی و تاثیرگذاری فرهنگی بوده و این موفقیت را به لطف درخشش در جهان توپ‌گرد به دست آورده است.

افرادی که در تغییرات فرهنگی پیشگام هستند، همواره در معرض انتقادات قرار دارند اما بکهام انتقادات را نادیده گرفته و به هیچ‌کدام از نکات منفی توجهی نکرده است. او حالا یکی از معدود بازیکنان و ورزشکاران بازنشسته‌ای است که بدون نیاز به حضور در برنامه‌های تلویزیونی، می‌تواند با حتی طرز نگاه کردنش نیز توجهات را به خود جلب کند.

اما هیچ‌کدام از آنها نمی‌تواند استعداد ناب دیوید در فوتبال را به حاشیه ببرد. ستاره‌ای که بدون توجه به انتقادات کور به فعالیت خود ادامه داد و جزو معدود افرادی قرار گرفت که در چهار لیگ از پنج لیگ معتبر اروپایی به قهرمانی رسیده. او در فهرست توپ طلا و بهترین بازیکن سال فیفا هم به مقام دومی دست یافت. بکهام بازوبند کاپیتانی تیم ملی انگلیس را نیز بر بازو بست و نفر سوم فهرست دارندگان

